

Ven'nus: «Hem agafat la nostra tristesa i les nostres pors i n'hem fet cançó»

Estrenem «Guerra», el nou tema de la sabadellenca Ven'nus

Ven'nus | Juan Miguel Morales

Fa un any i escaig, **Ven'nus** va debutar amb *El naixement* (Halley Supernova, 2021), un àlbum iniciàtic en què presentava la seva proposta de pop de butxaca, costumista i lluminós. Ara, la sabadellenca està a punt de publicar el seu segon treball, *Bocaterrosa* (Halley Records, 2023), un treball que promet ser més recollit i introspectiu, alhora que més madur. En parlem amb ella i n'escoltem un nou tall en primícia: "Guerra".

A "Guerra" hi inclou moltes referències. Sampleges "Al vent" de Raimon i la ja desapareguda actriu Montserrat Carulla recita "Vint bales foren" de Maria Mercè Marçal. La cançó compara un món amb conflictes bèl·lics i un altre de quotidià on estem engegades, som unes privilegiades i no ens n'adonem. Volia incloure-hi alguna cançó que anhelés la pau i vaig posar-hi la tornada d'"Al vent". A Maria Mercè Marçal l'he posada en la veu de l'actriu Montserrat Carulla, l'àvia de Catalunya juntament amb Pilarín Bayés!

El tema s'inclourà al nou disc, 'Bocaterrosa'. És al que t'has dedicat des que vas publicar 'El naixement', el desembre del 2021?

Abans d'acabar l'EP d'*El naixement* ja estava fent més cançons. De fet, ja havia començat un nou àlbum. Amb temes del treball anterior, com per exemple "Vinya del Mar", havíem impulsat una nova manera de produir, perquè ja sabia cap on portar el meu projecte musical. I el gener del 2022 em va venir una inspiració increïble, fins al punt que ja havia compost gairebé tots els temes que configuren *Bocaterrossa*. En aquella època vaig tenir una crisi molt forta, crec que en general els mesos de gener i febrer són moments d'inestabilitat personal, tothom està en un mode molt fosc i per escriure això està bé, perquè tens més hores per tancar-te a casa. Arran del que vaig escriure i fins fa poc, hem estat produint les cançons i he tingut molts canvis a la meva vida: he vingut a viure a Barcelona, m'he canviat de pis tres vegades i dins meu hi ha hagut una evolució molt gran. Ara mateix la meva vida està molt enfocada en el disc.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=DWOjBDEiYA>

Dius que vas escriure el disc quan estaves trista, però no va ser així amb *El naixement*: a Enderrock explicaves que l'anterior treball l'havies creat en una etapa feliç. Amb quin ànim compons millor?

Quan estic bé, tinc un optimisme que fa de capa, em fa pintar les coses d'una manera més lleugera o banal. En canvi, quan estic malament em connecto amb una cosa més real i visceral, em permet connectar amb el meu interior. Estar trista és una bona manera de conèixer-se. Les lletres m'agraden molt més quan estic trista que quan tinc la nebulosa de felicitat a sobre.

El vas escriure trista, però, en canvi, és molt més vitalista que l'altre.

Aquell primer àlbum era un cant a deixar anar el que no estava bé. Vaig pensar que si escrivia les coses que volia canviar i les projectava, es farien realitat. I realment ha estat així. He viscut l'estiu més increïble de la meua vida perquè m'he pogut alliberar dels inputs negatius. M'escolto les lletres de *Bocaterrosa* i m'adono que semblo una persona molt madura [Riu].

De fet, és un disc molt madur des del punt de vista emocional.

Sí, i crec que ho he après arran de l'experiència de fer *El naixement*. Em va anar molt bé l'eina de fer música i analitzar les coses per poder fer fora els tabús al voltant de què sentim, com ho sentim i com ho expressem. I ara aquest exercici l'he portat encara més a la pràctica: a la producció hem posat moltes capes i hem volgut veure com es poden acompanyar musicalment unes lletres molt pensades i en què la producció havia d'estar al nivell.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=LyQU8AIF0T0>

Comparat amb l'anterior treball, que era molt costumista, aquest és més poètic. També has deixat anar la teua poesia sense posar-hi filtres?

Crec que sí! Abans pensava que si expressava el que volia transmetre d'una manera més banal la gent hi connectaria més, però ara no he pensat tant a connectar, sinó a fer-ho meu perquè considero que és la millor manera. No he pensat en la persona que ho rep i això ho ha fet més pur. De fet, continuo fent cançons a partir de la poesia que escric, tot i que en aquest disc hi ha una excepció: a "Guerra" vam començar fent la base primer.

Els artistes del pop de butxaca carregueu sovint amb la imatge d'una generació trista i desesperançada.

Hi ha un punt que sí que som així, però ens ho passem molt bé! No és que estiguem tristos, sinó que no ens fa res parlar de la tristesa, no tothom ho sap fer. Hem agafat la nostra tristesa i les nostres pors i n'hem fet cançó. Com a generació l'hem normalitzat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Cq-pE08eoVo>